

fijnbesnaard

BANJO-ORKEST MENEN

fijnbesnaard

Fijnbesnaard, zo was/is hij wel, onze ere-dirigent, stichter van en componist voor het Banjo-Orkest, Alfons Bouckaert. Ongelooflijk hoe hij in de jaren '50-'60 als autodidact erin slaagde met zijn composities en zijn schitterende arrangementen zo'n muzikaal programma 'mit Schwung' op notenbalken te gooien. In een combinatie met tal van andere solo-instrumenten (trompetten, saxen, klarinet, viool, dwarsfluit) en een uitgebreide ritmesectie (gitaren, bas, drums, piano) kon hij meesterlijk de uitgebreide sectie van banjo's –instrumenten met een op zich vrij harde klank – fijnbesnaard laten klinken.

En met die muziek begeesterde hij een bende collegeleerlingen, die maar wát graag deel uitmaakten van het orkest. Excuseer: deel uitmaken van het orkest.

Want we zijn zoveel jaar later, maar met minstens evenveel enthousiasme als toen zijn we nu het Banjo-Orkest uit Menen.

En we zijn verheugd, luisteraar, jou vandaag deze nieuwe CD te kunnen aanbieden. We hebben er serieus aan gewerkt: negen nummers werden volledig nieuw en professioneel opgenomen, vier nummers wilden we zeker naar deze CD meenemen, daar de vorige uitverkocht was.

Luister zelf hoe wij vandaag klinken! Gelukkig gidst onze huidige dirigent Jacques Lecluyze ons met creatieve deskundigheid rond in de echte Banjo-Orkestsfeer: zo tekent hij op dit schijfje voor drie nieuwe nummers! En hij begeleidt de instrumentengroep even fijnbesnaard als onze stichter. Al klinken we misschien allemààl vanzelf ook al iets milder (fijner?) door de jaren...

Veel luistergenot!

Rik Decramer

www.banjo-orkest.be

①

Costa Dorada

muziek: A. Bouckaert

Met dit zwierig nummer, waarin de ritmische sectie voortdurend de solo-instrumenten ophitst, waan je je meteen in een Spaans dorpje met een zonovergoten gouden strand. De frisse banjo's worden weggeduwd door de saxen, die dan toch het overwicht moeten laten aan de trompetten. Maar sprankelend komen de banjo's weer op de voorgrond. De ritmesectie drijft ze allen samen naar het hoge slotakkoord! Een luie zetel, fris drankje bij de hand, een plaatselijk orkestje... meer moet dat niet zijn.

②

Ballade

*tekst: onbekend
muziek: A. Bouckaert*

Een ritmisch lied op een toevallig gevonden tekst, uit de tijd net vóór de rassensdiscriminatie in de Verenigde Staten opgeheven werd. Twee mannen, een blanke en een zwarte, trekken zich van de discriminatie niets aan en gaan als vrienden samen uit vissen. In de omgeving van Waukegan, waarover sprake in de tekst, ligt er inderdaad een groot meer waar je gegarandeerd in alle rust kunt vissen, ver van het (stads-?)gewoel.

3

Mimosa

---

*tekst naar G. Gezelle
muziek: A. Bouckaert*

Op deze CD is het niet de laatste keer dat er een beroep wordt gedaan op Guido Gezelles gedichten. De componist distilleerde de tekst uit een vrij lang gedicht van onze Vlaamse dichter, die ertoe geïnspireerd werd door een bos mimosa's die hij aantrof bij het ziekbed van een stervend meisje. Het lied klinkt opgewekter dan de tekst van Gezelle, al behoudt het tussen de regels zijn 'tristesse'.

4

Herinnering

---

muziek: J. Lecluyze

Met dit instrumentaaltje worden we wat intimistischer. Jacques Lecluyze componeerde het bij zijn heengaan uit het college en dus ook zijn afscheid van het Banjo-Orkest. Een paar jaar geleden herwerkte hij het nummer. Enkele niet-voor-de-hand-klinkende akkoorden lijken te wijzen op een niet-altijd-vlekkeloos-verlopen periode en worden uitgewerkt naar melancholische thema's, symbool voor het uit mekaar gaan van de 'maten' wanneer de collegepoort achter de componist dichtklapt.

5

Als de ziele luistert

---

*tekst naar G. Gezelle
muziek: A. Bouckaert*

Guido Gezelle weer aan het woord. Muziek die Alfons Bouckaert componeerde voor een kleine groep muzikanten, toen hij pastoor was in Knokke. Een lied uit zijn post-Banjo-Orkest-periode dus. Een ode aan de grote Schepper, voor wie het wil horen.

6

Nieuwe lente

---

tekst en muziek: A. Bouckaert

De titel dekt een uitgebreidere lading dan men zou denken. Het seizoen zelf komt in het lied maar even aan bod en staat meer symbool voor het geloof van mensen in eigen kunnen, voor het durven nieuwe wegen inslaan, voor het niet blijven aarzelen op de kruispunten van het leven: "Vertrek dan langs de wegen...".

7

Avond aan de berg

---

muziek: A. Bouckaert

Stel je een imposant berglandschap voor in het zalige Lechtal, de zwoelheid van de prachtige dag zindert na in de vallei, de maan tekent zich ronduit en helder op het donkerblauw van de invallende nacht. En je mag daar, na een lekkere en gezellige barbecue met de vrienden en vriendinnen, met de vallei in de rug muziek spelen voor een groep enthousiaste medehotelgasten. Om nooit te vergeten, toch?

8

Aan de stromen van Babel

---

tekst en muziek: A. Bouckaert

Ooit werd onze stichter ontroerd door Psalm 137 uit het Boek der psalmen, onderdeel van het Oude Testament.

2500 jaar geleden verbleven de Joden in ballingschap in Babylon. Ze zitten 's avonds op de oever van de stromen van Babylon en denken terug aan Sion. Hun harpen hangen aan de wilgen. De kinderen van Babylon zien die instrumenten hangen, ze willen vrolijkheid en vragen aan de Joden: "Zing voor ons! Cantate! Zing voor ons een lied van Sion!" De Joden echter antwoorden: "Hoe zouden wij hier

9

Weideblomke

---

*tekst naar G. Gezelle
muziek: A. Bouckaert*

---

in dit vreemde land over Sion kunnen zingen? Wij zijn zo ver van Jeruzalem en kunnen onze heilige stad niet vergeten."

In de strofe hoor je in mineur de droefheid van de ballingen. Het refrein weerspiegelt het verlangen van de kinderen van de ontvoerders naar blijmoedigheid: "Cantate!" wordt gezongen in majeur. Maar dan zien ze het verdriet op het gezicht van de ballingen en lijken ze in hun laatste "Cantate!"-vraag als het ware de droefheid aan te voelen.

Een lied met fijne instrumentale tussenstukjes dat we al lang wilden, maar nu pas durfden in groeven vast te leggen.

Uit 'Kleengedichtjes' van Gezelle komt dit eenvoudig lied over een al even eenvoudig bloempje in de wei. Het nummer wisselt sprankelende vreugde af met ingehouden verwondering over kleine dingen, die we dikwijls met kinderoogen moeten bekijken om er ten volle van te genieten.

10

Bootje

---

tekst: A. Vandewalle
muziek: J. Lecluyze

Een melancholisch lied met muziek van onze dirigent op tekst van een van onze beschermleden, naar aanleiding van het heengaan van haar geliefde. Het vergane bootje symboliseert de niet meer te realiseren dromen. Er is geen happy end...

11

Take 332

---

muziek: J. Lecluyze

Een stevig instrumentaaltje, waarin onze dirigent zich samen met de drummer even 'laat gaan'. Hij noemde het nummer naar de manier waarop hij het ritme en het tempo aangeeft om het lied te starten.

12

Persbericht

---

tekst naar E. Hoornik
muziek: A. Bouckaert

De dichter Ed Hoornik, die zijn dagelijkse krant leest, wordt getroffen door een piepklein berichtje, in een uithoekje naast ander minder belangrijk regionaal nieuws ter bladvulling neergegoid: 'Kind verdronken te Middelharn'.

En dan wordt de componist geraakt door het sonnet over dat krantenartikeltje.

13

Abschiedsstunde

---

tekst en muziek: A. Bouckaert

In 1963 trok het orkest voor een weekend naar 'La porte de Normandie', het stadje Aumale. Het werd een onvergetelijke uitstap die de componist aanzette tot het schrijven van twee afscheidsliederen. Ze werden op plaat gezet en deze eerste single werd meegenomen op concertreis naar het buitenland, het Oostenrijkse en Italiaanse Tirol. En met succes!

